

*Marko Hudnik***IME TRENUTKA****IME TRENUTKA**

*

ostani buden
zunaj so še besede
čakajo nate

*

na klancu zmrzal
v lesku večera skrito
ime trenutka

*

v odsotnosti vrabcev
je špalir žive meje
tako bežen

*

visoko zgoraj
januarski ščip, v očeh
črikajo črički

*

v soju zimskega sonca
rožnata sipja kost
v prazni kletki

*

jezero
v objemu pogleda
valujoč se izmika

*
dež pojenjuje
zadnji vlak bo pripeljal
v vonj po šmarnicah

*
ob bregu
jezera – za valom val
lovi tišino

POTOPLJENI ZVON

*
ne da bi vedel
kdaj in kako, zašel sem
v vrt za cerkvijo

*
sredi najdišča
grob z okostjem, postelja
rečeš brez misli

*
na levi levo
na desni desno uho
jutranji nalive

*
v prepadu sanj ogenj
streha v plamenih, zjutraj
zdrav kakor vedno

*
v sanjah Neznanka
bežen dotik, prgišče
besed v zraku

*
čuj v tisti pesmi
potopljeni zvon doni
ribam neslišno

*

ko se prvič oglasi kos
notranji glas
potihne

*

v davišnjih sanjah
okno na drugi strani
gleda druge kraje

ŽEGNANA VODA

*

V povesti ščepec
resnice – ,hladen veter
je vel tiste dni`

*

zastrti pogled
zdaj bo voda Bistrica
nmav požebrava

*

deževen julij
žegnana voda na čelu
vse do pridige

*

mačji kadaver
iz zgodbe v ta zaliv
v to pesem

*

(TUSITALI V ODMEV)

za obzorjem
tam se svet spet odpira
ti si pa tu

*

lep film je to
le zakaj bi ga gledal
do konca

*

nebo v novembru
v gmoti črnih oblakov
Leninov profil

*

film o zadnjih stvareh
ubijalec z ekrana
ti meri v čelo